

Barlae.

Amplissimo ac Doctissimo Barlae.

114

(323)

Pertinaci silentio finem imponere cuius hactenus distulerim
uno verbo causam habere, vel si manis, duobus versibus.

Non placuit praestolanti prius esse molesto
quam calamo posset pondus inesse meo.
qui eventus tandem cum incidit in discessu amicissimi
Vierquefortii, qui quid Haga. privationi publicaeque ve-
runt geratur, quo animo in Barlaeum veteres amici
simus, quam illi producentibus quadringenta, quadra-
gies quater annuumeratos velimus, coram ac diserte
narraturus est. nonam hanc et speciosissimam
silendi causam nactus videor, cui in dormire certum
est donec ad Yae ripam in Muidano conveniamus,
et profusa garrulitate, si quid pauci loquio peccatum
est, abunde compensemus. Vale, vir praestantissime
et me amas, qui haec in aula raptim effutio. D.
Febr. 1642.

In vitaulio quid heri actum sit
conuicio Villa inaugurali, Vierquefortio
obiter exposui: summam rei ex
Fidei commissa ~~Fidei commissa~~, quod ostendetur
plane sine risu non capies. Muidano
quoque nonnulla manu epigrammatum
vatis argumenti instructus veniano.

Joanni Oborschij
Colomnae, Gubernatori
Provinciarum
Suevici et Sochacena.

Non parum mihi negotii datum sensi, cum diuina
missis, quas ad me dedisti. Lites, disquisitioni meae
commisisti, quo magnopere erga te tuosque officii
genere tam proluxa voluntatis demonstrationem
meruissem; quam primum verè me introspecti
longè diversa rei facies apparuit, et eum esse me
quem debendi rerum jure vestro prosequamini non
creditorem agnoscat. Superest ergo a te ut petam
et peto sane quam impensissimè, ut hasce justior
vices vestre digneris, et oblatis frequenter argumentis
quibus vel Tibi, vir Illustris, vel dignissimo Te filio
pro affectu quem utriusque amari ac magnificentiae
debes, gratificari valeam, et hujus praecipue dum
in hisce regionibus vivet, commodi insequere,
paullatim fieri is, re ipsa possim, cuius si non aliud
quidquam

(324)

quidquam propensum et ab ingrati tudine alienum animum
benevolentia tum demum vestra, reciproque officis
quodammodo dignum iudicatis. Quo in voto si me
desinere patere, Deum Optimum Maximum, ut te
dum multumque una cum illustri familia sospitet
supplex veneror. Vale Haga Com: XIV. Cal. Febr. MDCCXII

Illustri Dominationi Tuae
addictissimus. C. H.

M. Juerio
Boxhornio.

Quod cum penè in proiunctis essemus, Vir Amplissime
fateor me, negotiis obutum partim nequisse, partim
consulto distulisse, dum quot. die ad vos excurrere, inces
sumi destinationem, id sero nunc et serio ago, gratias nimi
rum diu debitas pro insigni benevolentia ac humani
tate, qua te mihi inscribere mihi adegerunt exorditioni
tuae et magnis incrementis, supra se atque aetatem
proiectae prudentiae nobilissimum documentum. Omnis
mihi iam hoc in elogio posteritas consentiet, nisi quod
adversum te peccasse iudicabens, qui a limine in pro
cepta tua impigeris, male mihi impensâ opera, quam
ubique terrarum satius tutiusque collocasses. Occurret
non nemo tamen, qui cum tutelâ scires non indigere,
prudenter eò te contulisse intelliget, unde palam esset,
illam neque aucupari posse. Utcumque ceciderit
cum non erimus, Vir Doctissime, scito me, dum sumus
non nescire, qui et quanti scio. in eo vero maxime
OTTOESIV, quâ me expedire valeam magni multique
nomini grani nexu. Sufficit, si me amas, non
infrequens argumentum, quo periculum facias, eequid
animi sententia verbis respondeat, quibus constanter
asseror, esse me ac dum hic ero constantissime
futurum

Tibi addictissimum

Summo amicorum illustri Heinsio
salutem summam.

C. H.

Barlaeo.
uno spiritu.

Si bene formatos Incendi reddere versis
Non properas Barlaeo, vel hoc mihi tradere pensum
Invalide mihi, forte paras viduo utque Poetae
Nec parnas dare feras jubes, nec crimine castus
Majestatis agis, quâ laesa est Tessala molem;
Durius incendes es, neque tandem dignus amator
Cujus ob ardorem tot in unâ sede morenter
Majestas et amor viduae noctesque diesque.

(326)
nobile